

Krav om meddelelse af oplysninger på varigt medium.

I forhold til gældende ret foreslår udvalget følgende ændringer:

- Efter artikel 5, stk. 1, i det finansielle fjernsalgsdirektiv skal de foreskrevne oplysninger meddeles på et »varigt medium, som forbrugeren har adgang til«. Denne formulering foreslås med henblik på gennemførelse af dette direktiv indføjet i reglen om meddelelse af oplysninger på varigt medium ved aftaler om finansielle tjenesteydelser. For at opnå ensartede regler foreslås formuleringen tillige anvendt i reglen vedrørende almindeligt fjernsalg. Der er dog ikke herved tilsiget en realitetsændring i forhold til gældende ret, jf. dog nedenfor ved den følgende »pind«.

I forhold til den gældende regel i § 11 a foreslår udvalget herudover bl.a. den ændring, at de gældende oplysningskrav i § 11 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, ikke medtages i opregningen af de yderligere oplysninger, der skal meddeles forbrugeren på varigt medium, idet disse oplysningskrav må anses for indeholdt i de forudgående oplysningskrav efter forslagsets § 11, stk. 1, nr. 1 og 4.

Der henvises til betænkningen side 397-398.

- Med hensyn til indholdet af begrebet »varigt medium« anfører udvalget, at det krav om meddelelse af oplysninger på varigt medium, der er indeholdt i begge fjernsalgsdirektiver, må forstås ens, dvs. som et krav om mulighed for lagring og reproduktion i en rimelig periode af de personligt modtagne oplysninger.

Vedrørende spørgsmålet om, hvilke tekniske indretninger der må antages at opfylde kravene til et varigt medium, anfører udvalget, at en almindelig mobiltelefon, der alene kan modtage SMS-beske-der, formentlig ikke med den nuværende teknologi – hvor lagringskapaciteten fortsat er så begrænset, at brugeren må slette beskederne fra tid til anden for at have plads nok – kan anses for at opfylde kravene til varigt medium. En MMS-telefon har en større lagringskapacitet og vil muligvis kunne anses for at opfylde kravene til et varigt medium. Det må under alle omstændigheder forudses, at mobiltelefonernes lagringskapacitet i takt med udviklingen af mobiltelefonien vil få et sådant omfang, at kravene til varigt medium med tiden vil kunne anses for opfyldt.

Efter udvalgets opfattelse vil en hjemmeside som udgangspunkt ikke kunne anses for et varigt medium i direktivets forstand, jf. herved pkt. 20 i præambelen til direktivet om fjernsalg af finansielle tjene-

steydelser. Dette skyldes, at en hjemmeside typisk bliver løbende opdateret og ændret, således at der ikke er sikkerhed for, at forbrugeren kan reproducere de modtagne oplysninger. Herudover kan det muligvis give anledning til tvivl, om kravet om personlig meddelelse af oplysningerne kan anses for opfyldt ved meddelelse via en hjemmeside. Det fremgår dog af præambelteksten, at det ikke er udelukket, at en hjemmeside kan opfylde kravene til et varigt medium.

På denne baggrund er det udvalgets opfattelse, at kravet om personlig meddelelse af oplysningerne formentlig vil kunne anses for opfyldt også ved meddelelse af oplysningerne via en hjemmeside. Udvalget finder derfor, at det afgørende for, om en hjemmeside kan anses at opfylde kravene til et varigt medium, må være, om der er tale om en indretning, der medfører, at den pågældende hjemmeside indeholdende de foreskrevne oplysninger ikke kan ændres, og at hjemmesidens adresse er meddelt forbrugeren på et andet varigt medium.

Udvalget finder herefter, at kravene til et varigt medium formentlig vil kunne opfyldes ved f.eks. pr. e-mail at sende forbrugeren et link til en »låst« (skrivebeskyttet) hjemmeside, som indrettes på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at de oplysninger, der ligger på hjemmesiden, ikke ændres i en rimelig periode, f.eks. i en periode på 1 år.

Den erhvervsdrivende vil efter udvalgets opfattelse have bevisbyrden for, at de foreskrevne oplysninger er meddelt forbrugeren på et varigt medium. I takt med den teknologiske udvikling vil flere og flere tekniske indretninger kunne opfylde kravene til varigt medium. Som eksempler nævnes disketter, e-mail og – forudsat at de ovennævnte kriterier er opfyldt – WEB-sider på internettet og med tiden også mobiltelefoner. Disse tekniske indretninger har vundet meget stor udbredelse i store dele af befolkningen. Det er f.eks. almindeligt at have en personlig computer med adgang til e-post og internettet eller at have adgang til en sådan på sin arbejdsplads. De dele af befolkningen, der ikke privat eller arbejdsmæssigt har almindelig daglig adgang hertil, vil kunne få sådan adgang via offentlige biblioteker.

At den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at der er sket meddelelse af oplysningerne på et medium, der opfylder kravene til et varigt medium, kan efter udvalgets opfattelse ikke medføre et krav om, at den erhvervsdrivende sikrer sig, at forbrugeren har personlig adgang til at omsætte det varige medium til papirformat.